

O cântare de mulțumire

Text biblic: Psalm 100

Versetul de aur

Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-I Numele.
Psalm 100:4

Introducere

Psalmul 100 mărturisește că Dumnezeu dă dovadă de grijă profundă pentru întregul popor, israelit, fiind lângă ei în vremuri de tulburări politice și sociale, învățându-i cum să trăiască o viață mai bună prin Tora și ascultându-le rugăciunile, indiferent dacă oamenii îl laudau sau se plâneau. Facem parte dintr-o turmă mare îngrijită de păstorul care alungă lupii și ne conduce către pășuni verzi, așa cum spune Psalmul 23.

Psalmul 100, textul de astăzi, se găsește în a patra dintre aceste cinci cărți. Mulți cercetători consideră această secțiune a Psalmilor (Psalmii 90–106) ca fiind răspunsul la problema prezentată în primele trei cărți: dinastia Davidică înființată (Ps 2); înflorirea acelei dinastii (Ps 72); și eșecul acelei dinastii (Ps 89). Accentul din Cartea a IV-a a Psalmilor este pus pe stăpânirea lui Dumnezeu!

Contextul lecției

I. Invitație la Închinare (Psalm 100:1-2)

A. Strigați de bucurie (v 1)

Cea mai veche traducere în limba engleză, cea a Bibliei Wycliffe din anul 1395 d.Hr., l-a provocat pe cititor să „cântați cu tot sufletul lui Dumnezeu”. Același verb este folosit și pentru strigătul la asediul Ierihonului (Iosua 6:5, 10, 16, 20). Chemarea de a striga cu bucurie în închinare vorbește despre entuziasmul și strigătele de bucurie care ar trebui să fie în toate comunitățile de credincioși (Ezra 3:11).

B. Slujiți-I cu bucurie (v 2)

Viața de închinare și de slujire ar trebui să fie plină de bucurie ori de câte ori este posibil și profund sinceră atunci când suntem în necaz (2 Cor 1:3–11; Filip 1:12–18). Afirmția că trebuie să-i slujim și să ne închinăm Domnului cu bucurie nu este o chemare exclusivă de a vorbi numai când suntem fericiți lui Dumnezeu. El a făcut loc și pentru toate experiențele noastre mai puțin plăcute

II. Invitație de al cunoaște (Psalm 100:3-5)

A. Cine este Dumnezeu (v 3a,b)

Dumnezeul lui Israel care a salvat poporul din sclavia egipteană, le-a dat țara promisă și i-a susținut în mod repetat în vremuri de necaz, este singurul Dumnezeu adevărat. Cunoașterea umană despre Dumnezeu este întotdeauna limitată și dependentă în întregime de cea a revelat Dumnezeu. Putem ști doar ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu să cunoaștem. Și principalul lucru pe care îl știm este mila lui Dumnezeu față de ființele umane.

B. Cine suntem noi (v 3c)

Expresia că noi suntem poporul său implică o istorie comună și speranță pentru viitor, o relație profundă marcată de rugăciune și slujire.

C. De ce trebuie să-L laudăm (v 4-5)

Porțile și curțile formează împreună partea din incinta templului la care avea acces congregația. Templul avea în centru Sfânta-Sfintelor, în care doar marele preot putea intra o dată pe an pentru a oferi o jertfă pentru ispășire (Evrei 9:7).

Unii dintre cercetătorii Bibliei au legat acest Psalm de sărbătoarea Corturilor unde a fost cântat. Ceea ce este mai sigur este că psalmul prezintă o adunare cântând în curțile templului. A-i mulțumi lui Dumnezeu înseamnă a-i da tot ce se cuvine (Ps 96:2). Congregația ar trebui să-L laude pe Dumnezeu și să-i înalțe numele mai presus de orice altceva.

Psalmul se termină cu motive strâns legate de lauda umană. Afirmția că Domnul este bun

nu este un simplu clișeu, pentru că multe zeități antice erau departe de a fi bune, dar numai unul este Dumnezeu. Prezentarea bunătații lui Dumnezeu apare frecvent în cartea Psalmilor, adesea ca un motiv de laudă și încredere în posibilitățile unei vieți bune (Ps 25:8; 34:8; 86:5; 119:68; 145: 9).

CONCLUZII

Punctul central al Psalmului 100 îi invită pe cei care îl cântă să cunoască bunătața lui Dumnezeu. Această bunătațe se manifestă în loialitatea care nu se schimbă a lui Dumnezeu față de Israel și în situațiile repetate de a-i ajuta și vindeca omenirea. Psalmul 100 încheie un grup de psalmi invitându-ne, și în special poporul lui Israel, să se închine lui Dumnezeu cu inima plină de bucurie că El ne iubește și că va avea grijă de noi.

De-a lungul acestor innuri, Dumnezeu regele aduce mântuire și bucurie unui popor nevoiaș și în așteptare. Ei recunosc această binecuvântare cu singura resursă pe care o pot: cântarea lor colectivă.

Psalmul 100 se încheie cu privirea către viitor. Departe de a considera soarta generațiilor următoare ca fiind sumbră sau fără speranță, acest psalm presupune că Dumnezeul cel veșnic va avea întotdeauna grijă de cei care vin după. Invitația la laudă se extinde asupra tuturor oamenilor. Nu este o distragere a atenției de la detaliile esențiale ale vieții, ci o modalitate de a ne ajuta să înțelegem ce pot însemna acele detalii atunci când le aducem înaintea Creatorului nostru.

Ce trebuie să memorăm: Să știi că Domnul este Dumnezeu, lăudați-L așa cum merită.